

La Femosa

gener-febrer de 2014
Número 268 P.V.P. 3€
Revista d'opinió i informació local. ARTESA DE LLEIDA

**CONCERT DE NADAL DE LA CORAL
LA PRIMAVERA ARTESENCA**

EL SETGE DE LLEIDA DE 1707

ANJR I AVUJ

Vistes de la façana principal de l'església als anys cinquanta i seixanta del segle XX i a l'actualitat (Fotos: Arxiu de l'A. C. La Femosa i Isidre Drudis).

Edita

Agrupació Cultural la Femosa
Carrer dels Gallart, 7
25150 Artesa de Lleida (Segrià)
Telèfon: 973 167809
 E-mail: lafemosa@artesalleida.cat

Coordinació i maquetació

Josep Gallart Fernández
 Lluís Gil Fontanet

Col.laboradors

Alternativa Ecologista d'Artesa
 Cèlia Argilès Andrés
 Albert Batiste Bonet
 Eladi Bonastre Marsal
 Miquel Carrera Castellví
 Adolf Costafreda Castillo
 Isidre Drudis Bellmunt
 Josep Mª Esteve Muñoz
 Felip Gallart Fernández
 Josep Gallart Fernández
 Lluís Gil Fontanet
 Miquel A. Navarro Solé
 Ramon Serra Batlle
 Eulàlia Solà Miró

Fotografies

Arxiu fotogràfic de La Femosa
 Josep Mª Esteve Muñoz
 Isidre Drudis Bellmunt
 M. A. Florensa Bertran
 Josep Gallart Fernández
 Yolanda Horcajadas

Correccions

Eulàlia Solà Miró

Impressió

Impremta Payà, Lleida

La Femosa 2ª època
 Número 268,
 gener - febrer de 2014
 DL L 264-1981
 ISSN: 2339-7365
 P.V.P. 3 euros

Els articles que apareixen a les pàgines de *La Femosa* reflecteixen únicament l'opinió de llurs signants.

SUMARI

D'ahir i avui	2
El reportatge: Festa de Cap d'Any a la Llar de Jubilats.....	4
Pòrtic:	5
Actualitat artesenca	6
Concert de Nadal de la coral	12
La coral participa en la missa de La 2.....	13
Pluviometria.....	14
Moviments de població	15
Nous temps per l'AMPA <i>Els Til·lers</i>	16
Signa un vot per la independència	18
Coses del Terme.....	20
<i>Domus domini</i>	22
Cartes des de París.....	23
Estrella rutilant.....	24
A mi també m'agrada la boira.....	25
Reflexions sobre l'amor (segona part).....	26
Balanç anual de la Protectora d'Artesa de Lleida.....	29
Comentaris i valoracions de la recollida selectiva del 2013	31
Mots encreuats	32
Entreteniments	33
Discurs del Carnestoltes any 2014.....	34
Telèfons i horaris d'interès	35
Enigma... ..	35
Imatges d'actualitat.....	36

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Ajuntament
d'Artesa de Lleida

Diputació de Lleida

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCs

Fundació Pública de la Diputació de Lleida

EL REPORTATGE

Festa de Cap d'Any a la Llar dels Jubilats

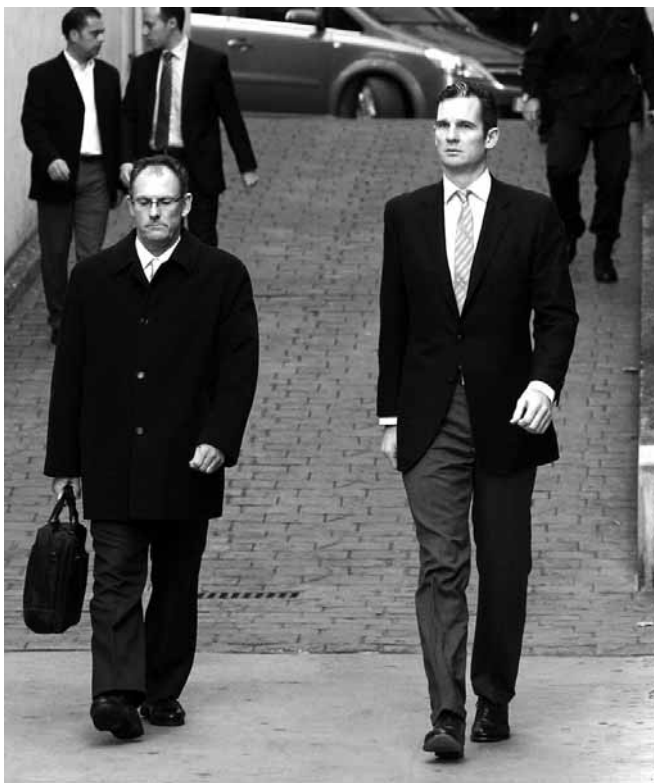
FOTOS: Arxiu la Femosa i Àngels Florensa

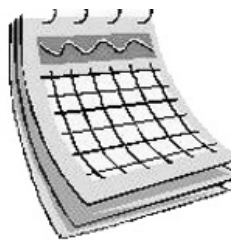

A black silhouette of a city skyline with a prominent tower, set against a white background.

PÒRTIC

La Infanta Cristina ha esta imputada pel cas Nóos i el passat 8 de febrer va declarar més de sis hores davant del jutge José Castro. La imputació era per presumptes delictes fiscals i blanqueig de diners. Això parteix de la sospita que la societat Aizoon que va crear el seu marit, Iñaki Urdangarín, era en realitat una tapadora per desviar fons públics d'administracions del PP (on no hi ha el PP quan s'ensuma corrupció) que Urdangarín aconseguia de forma il·lícita amb l'institut Nóos per poder camuflar fiscalment altres guanys. El jutge instructor a la Infanta va fer més de quatre-centes preguntes. Quan li mostraren la seva signatura en compres d'accions o en un contracte d'autolloguer del famós palauet de Pedralbes, la Infanta va reconèixer l'autenticitat de la seva signatura, però s'excusà en la confiança cega que tenia en "el bon fer" del seu marit: que els pagaments i les factures les duia el seu marit. Se li van mostrar munts de factures i contractes, entre elles cursets de salsa i de merengue. La Infanta va respondre quasi sempre amb les mateixes frases "No ho sé", "No ho recordo", "Ho desconec". La Infanta deia no saber que molts d'aquells pagaments es carregaven a Aizoon, Estranya forma d'amnèsia quan es parla de quantitats enormes de diners públics. Nóos va rebre de les institucions públiques balears i valencianes gairebé sis milions d'euros. La premsa rosa i els seus advocats s'han afanyat a recalcar l'amor que sent la Infanta pel seu marit. Però amor fins a cert punt. Miquel Roca i el seu equip d'avocats han pogut pactar carregar tot el mort a l'Urdangarín. En això sembla que la Infanta no vol compartir gaire afecte amb el seu marit. I la Casa Reial sembla que tampoc. Urdangarín feia servir la Casa del Rei per obtenir fons públics per a presentacions que no existien. Els números del Rei continuen sent opacs, mai no ha donat comptes de la seva fortuna. La figura del rei, segons la constitució, és inviolable i no està subjecta a cap responsabilitat. I després diuen que tots som iguals davant de la Llei. Mandangues!

ACTUALITAT

Cèlia Argilés

ARTESENCA

Fotos: Arxiu la Femosa, J. Mª Esteve, M. À. Florensa i J. Gallart

OBRES AL TANATORI

El tanatori del poble, ubicat entre el carrer Castelldans i el carreró que dona accés al Fossar Vell, a cal Salla, de gestió privada, ha dut a terme obres d'ampliació i millora.

Les obres que s'han fet dins del local han suposat poder treure unes escales d'accés al mateix, de tal manera que ara és a peu pla i a més ha comportat un engrandiment de l'espai interior.

Per altra banda, la zona exterior també ha estat remodelada per a millorar l'accés i el paviment.

FESTES DE NADAL I REIS

Pessebre vivent.- Un any més durant els dies de Nadal s'ha organitzat el pessebre vivent que té com a escenari a Ca l'Elena, ubicada a la plaça Major, que per la conservació que guarda del que havia estat l'estable anys enrere, ofereix un entorn magnífic per a aquesta representació.

Els nens i nenes, són els figurinistes d'aquest pessebre vivent.

Ball de Nadal.- El dia 25 de desembre, va tenir lloc al Teatre Municipal una sessió de ball de Nadal amb el conjunt GRUP 43, que també va oferir un concert.

Pessebre vivent (Foto: Y. Horcajadas)

Espectacle infantil.- El dia de Sant Esteve, 26 de desembre, al Teatre Municipal, a les 6 de la tarda hi va haver una Disco Baby i animació infantil per a tota la quitxalla.

Pessebre vivent (Foto: Y. Horcajadas)

Disco Baby

Disco Baby

Concert de Nadal.- La Coral la Primavera artesenca, el dia 28 de desembre, i a l'església parroquial va oferir el seu Concert de Nadal, que enguany es va celebrar en homenatge al Felip Domènech i Costafreda, qui fou membre de la coral.

Concert de Nadal de la coral

Festa de Cap d'Any a la Llar dels Jubilats

Cap d'Any.- De nou el darrer dia de l'any, porta a celebrar festa grossa. La llar de jubilats i jubilades va organitzar per segon any el sopar de cap d'Any al mateix edifici. A la sala de la Llar del poble hi va haver, però, ball amb el trio "Venus" per tothom que volia sortir a ballar després de les 12 campanades.

Recollida de cartes del Camerlang

Arribada del Carmarlenc.- El dia 1 de gener al migdia, el Gran Camarlenc va visitar el nostre poble, per tal de recollir totes les cartes que els nens i nens havien escrit als reis mags d'Orient demanant els seus regals.

Festa de Reis.- El dia 5 de gener, Ses Majestats els Reis Mags d'Orient, van arribar a Artesa, i van repartir les joguines als nens i nenes que es van aplegar a la Sala de la Llar del poble.

Cabalgada de Reis

Cabalgada de Reis

Els Reis Mags d'Orient

FESTA DE SANT ANTONI

El dia 17 de gener, Sant Antoni, és festa local al

nostre poble i compta, com cada any, amb actes religiosos i festius.

Enguany els actes van començar a 2/4 d' 1 del migdia amb la celebració de la Santa Missa. Acte seguit va tenir lloc la benedicció de vehicles i animals a la plaça de l'església.

A les 2 del migdia, es va recuperar la confecció de l'olla barrejada, que anys enrere ja es feia al nostre municipi. L'olla va estar cuinada pel Blasi de Puigverd de Lleida i es va degustar a la sala de la Llar del

Poble. Tothom qui volia s'hi podia apuntar i degustar aquest plat tradicional tan típic de les nostres terres.

Dinar de germanor de Sant Antoni

ASSEMBLEA GENERAL DE L'AGRUPACIÓ CULTURAL LA FEMOSA.

El dia 21 de febrer l'Agrupació Cultural la Femosa va celebrar l'assemblea anual de socis i sòcies al local social, per tal de renovar els membres de la seva junta, donar comptes de l'exercici del 2013 i preparar activitats per al 2014, com Sant Jordi, actes del tricentenari que es celebrarà el 29 de març i altres dels que us anirem informat des d'aquestes pàgines.

VOTAR ÉS DEMOCRÀCIA

Sota el títol *Votar és democràcia*, Oriol Amorós, diputat al Parlament de Catalunya, va dur a terme una xerrada a la Sala de Plens de l'Ajuntament el dia 18 de gener a les 8 del vespre.

FESTA DE SANTA ÀGATA

L'Associació de Dones *La Pubilla*, organitza any rere any la festa de Santa Àgata. El dia 5 de febrer en honor a la patrona de les dones, es va celebrar la Santa Missa a 3/5 de 5 de la tarda, amb la processó i es va fer acte seguit un berenar a la casa parroquial.

El dia 8 de febrer.- un sopar de germanor en un restaurant del poble, va agrupar unes 50 sòcies a la festa.

REPRESENTACIONS TEATRALS

Durant aquest període els espectacles teatrals han estat els següents:

El dia 15 de febrer, es va posar en escena la comèdia àcida "**si et diuen que vaig parir**" a càrrec de la companyia A 2 VELES TEATRE.

Dins de la programació del teatre de xarxa es va representar les obres següents:

El dia 22 de desembre, **Pastorets cap a Betlem** a càrrec de la companyi a de teatre LA RODA PRODUCCIONS.

El dia 19 de gener: **Les meravelles de l'orient**, a càrrec de CIA ESPECTACLES PA SUCAT

El dia 23 de febrer: **Sense solta** a càrrec de TEATRE MÒBIL; guanyadora al millor espectacle de la Mostra d'Igualada 2013.

Representació de "Pastorets cap a Betlem"

Representació de "Les meravelles de l'orient"

Representació de "Si et diuen que vaig parir"

Representació de "Sense solta"

EL SETGE DE LLEIDA DE 1707

El divendres, 17 de gener, a les 10 de la nit, al Teatre Municipal d'Artesa de Lleida es va representar l'espectacle dramàtic musical **El setge de Lleida de 1707**.

L'obra narra el setge que va viure la ciutat de Lleida el novembre de 1707 a mans de les tropes borbòniques a les ordres de Felip V, un fet que va tenir una importància cabdal en la Guerra de Successió, que acabaria 7 anys més tard amb la derrota de Catalunya l'11 de setembre de 1714. Esdeveniment del qual enguany els catalans i catalanes celebrem enguany el tricentenari. L'obra, coproduïda pels grups **Quartana** i **Teatredetext** de Mollerussa, és una combinació musical i teatral inspirada en la cantata Sur la prise de Lerida que Jean Baptiste Stuck, Batistin, violoncel·lista i compositor al servei del duc d'Orleans compongué a la cort de Versalles per honrar el

trionf del duc sobre els lleidatans l'11 de novembre de 1707, combinada amb diferents melodies d'arrel popular lleidatana i el "testimoni" teatralitzat de tres personatges del temps del setge, el soldat gascó Pierre Mayrinyac, l'heroïna lleidatana i pagesa Maria Sauret, i el comerciant de sedes Joan Aranyó. Guions escrits per l'escriptor Felip Gallart d'Artesa de Lleida.

L'obra es va estrenar a la Seu Vella de Lleida l'11 de novembre de 2013, en commemoració del tricentenari del setge de Lleida, i ara farà diverses actuacions per Catalunya, una de les quals a casa nostra.

L'acte va estar organitzat per l'Agrupació Cultural La Femosa i va comptar amb la col·laboració de l'Ajuntament d'Artesa de Lleida.

CINEMA DESEMBRE-GENER

21 de desembre	Gravity
25 de desembre	Prisioneros
26 de desembre	Pacto de silencio
29 de desembre	Dolor y dinero
1 de gener	Gran Piano
4 de gener	Capitan Phillips
6 de gener	Somos los Miller
12 de gener	Zipi y Zape y el club de la canica
18 de gener	Séptimo
26 de gener	El consejero
2 de febrer	Quien mató a Bambi
9 de febrer	Carrie
16 de febrer	Lluvia de albondigas 2
22 de febrer	Malavita

CONCERT DE NADAL DE LA CORAL

LA PRIMAVERA

Josep Mª EsteveFotos: J. Mª Esteve

Com ja és tradicional per les festes de Nadal al nostre poble, un any més, el passat dia 28 de desembre de 2013, la **Coral La Primavera artesenca** va realitzar el concert de Nadal a l'església parroquial d'Artesa.

El concert es va iniciar amb unes sentides paraules per part d'en Francesc Barberà, president de la coral, en record d'en **Felip Domènech i Costafreda**, membre de la coral que ens va deixar el passat mes de setembre, i al qual es va dedicar el concert. La primera part del concert el repertori que ens va oferir la coral va ésser un recull variat de cançons corals, destacant la cançó **Siyahamba** per l'originalitat d'escoltar una cançó en una llengua africana i la cançó **Ai, minyons**, per la gran bellesa en l'harmonia de totes les veus.

Durant la mitja part del concert, i aprofitant que aquest any 2013 es commemora el centenari del naixement d'en Salvador Espriu, la membre de la coral, Teresa Aiguadé, va recitar el poema **Assaig de càntic en el temple** referent de la poesia catalana del s. XX.

La segona part del concert va estar dedicada a diferents nades tradicionals ja siguin catalanes com d'altres països.

Per acabar el concert, la també membre de la coral Eulàlia Solà, va llegir el poema **Assaig de plagi a la taberna** d'en Pere Quart, versió satírica del poema d'en Salvador Espriu llegit a la mitja part del concert.

LA CORAL PARTICIPA EN LA MISSA DE LA 2

Josep Mª Esteve

Fotos: J. Mª Esteve i Àngels Florensa

El passat dia 2 de febrer, la coral *La Primavera Artesenca* va sortir a la tele!! Va ser a La 2, a la missa que cada diumenge es fa en el circuit català de Televisió Espanyola.

La història va començar a finals de l'any 2011, començament del 2012, quan el director de la coral, en Robert Solé, va plantejar la possibilitat d'apuntar-se a la llista d'espera, perquè hi ha llista d'espera i llarga. Així, va ser que passats els dies, cap a finals de l'any 2013, es va confirmar que el dia escollit seria el 2 de febrer de 2014. Més d'un any més tard. Aquí van començar els preparatius. Primer el repertori. Aquest va ser una barreja entre cançons proposades per la coral i cançons proposades pels responsables de la missa. A partir d'aquí, moltes

hores d'assaig i quan s'apropava la data del concert, l'organització del viatge. Els acompanyants, DNI per poder accedir al recinte de televisió espanyola, l'autocar i un llarg etcètera de temes a aclarir. Finalment va arribar el cap de setmana esperat. El dia abans la coral va participar en la missa del dissabte a la tarda com a assaig general del que passaria a l'endemà.

I per fi va arribar el dia. Aquest va començar ben aviat. L'hora de reunió acordada foren les 6:15 del matí per així poder sortir a 2/4 de 7 cap a Barcelona. Fou un matí gèlid i molts, mentre no arribava l'autocar, es van tancar a dintre del caixer de Catalunya Caixa per resguardar-se del fred. La gent estava enfredorida, però se'ls veia tranquils i il·lusionats, sobretot els més petits.

El viatge fou còmode, i després d'una breu parada per esmorzar als estudis de Televisió Espanyola a Sant Cugat del Vallès, on l'Ignasi, la persona

encarregada de guiar-nos ens va rebre, ens vam adreçar cap al monestir de Sant Domènec per fer un últim assaig i rebre les últimes instruccions per a que la missa fos perfecta. Tot estava perfectament mil·limetrat i previst. On estan les càmeres, on els nens, on els adults, etc, etc

La missa, com molts de vosaltres potser vàreu veure, va sortir molt bé. La coral va fer una interpretació fantàstica, que en directe posava la pell de gallina, i et feia emocionar.

Vuit hores més tard de la sortida ja tornàvem a estar a Artesa. La tornada fou també molt ràpida, amenitzada amb la gravació de la missa que ens va facilitar TVE en un DVD, alliberant els nervis que fins aquell moment no s'havien deixat veure, i sobretot molt contents de com havia anat tot.

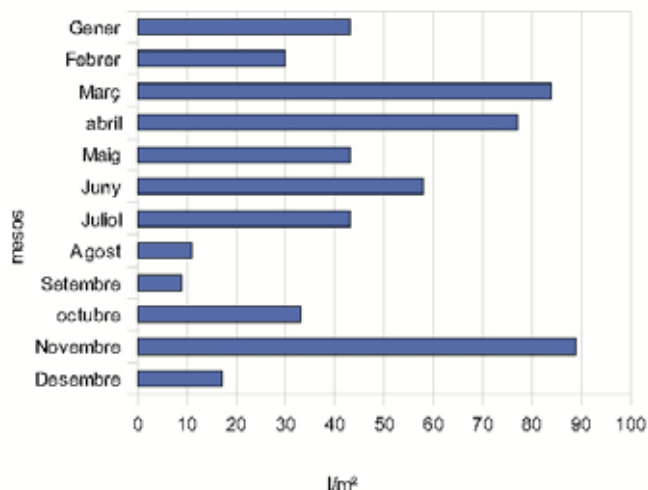

PLUVIOMETRIA 2013

Ramon Serra

Dia	Pluja diaria	Acumulat
04-01	1	1
13-01	10	11
18-01	3	14
19-01	13	27
20-01	5	32
24-01	5	37
28-01	6	43
11-02	2	45
23-02	26	71(nevada)
28-02	2	73
01-03	8	81
05-03	45	126
09-03	2	128
13-03	1	129
17-03	2	131
18-03	6	137
20-03	8	145
25-03	5	150
29-03	2	152
30-03	5	157
01-04	1	158
04-04	10	168
26-04	11	179
28-04	20	199
29-04	35	234
05-05	8	242
10-05	4	246
13-05	3	249
15-05	10	259
18-05	5	264

Pluviometria 2013

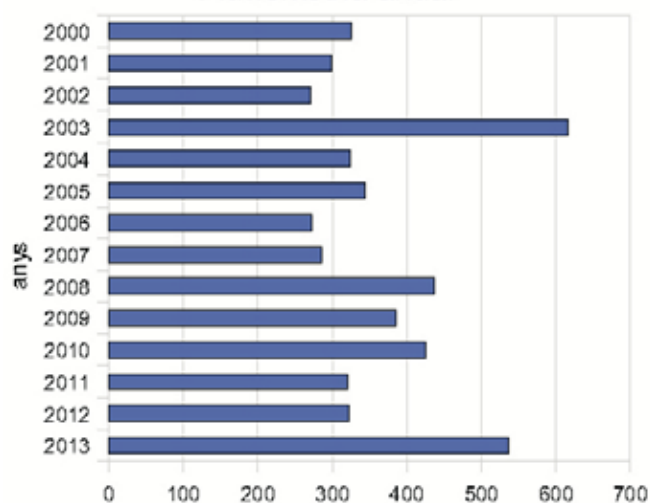

PLUVIOMETRIA 2013 MENSUAL

Gener Febrer Març Abril Maig Juny Juliol Agost Setem. Octubre Novem. Desem.
 43 30 84 77 43 58 43 11 9 33 89 17

Dia	Pluja diaria	Acumulat
19-05	3	267
20-05	6	273
21-05	4	277
08-06	23	300(pedregada)
14-06	4	304
18-06	23	327
19-06	5	332
20-06	1	333
21-06	2	335
02-07	4	339
14-07	25	364
18-07	10	374
20-07	2	376
22-07	2	378
08-08	5	383
17-08	6	389
08-09	9	398
03-10	1	399
04-10	28	427 (½ hora)
05-10	2	429
23-10	2	431
16-11	28	459
17-11	29	488
18-11	32	520
12-12	2	522 (boira)
20-12	7	529
24-12	3	532
25-12	2	534
27-12	1	535 (humitat)
28-12	2	537

Pluviometria anual

MOVIMENTS POBLACIÓ 2013

Cèlia Argilés

POBLACIÓ TOTAL	1.508 h.
Homes	785
Dones	723

MATRIMONIS

PIQUÉ VALLVERDÚ	ISAAC	17-04
CASANOVAS BELLMUNT	BRENDA	
VALGAÑON BARBERA	JOSE IGNACIO	14-06
BERTRAN CARRAS	ANNA	
ALVAREZ HUESCA	JAVIER EDUARDO	13-09
GARCIA PABLO	SILVIA	

DEFUNCIONS

SERRA CARRERA	RAMON	10-01
BIESCAS BANDRES	AMÀLIA	12-01
ROCA BESORA	RAMON	17-01
BENET BONASTRA	ÀNGEL	20-01
MIR GUIU	MARIA	24-01
REYES GALEAS	JUSTINA	26-03
FLORENSA BERGA	PERE	20-04
MIR GUIU	CARLES	28-04
PRIM ESPASA	RAMONA	28-04
GALLART BESORA	CASIMIR	09-05
DRUDIS MORERA	VÍCTOR	15-05
RIBELLES GUASCH	ISMAEL	19-05
LLUSA MOR	CONCEPCIÓ	17-06
GALLART COSTAFREDA	JOSEP	23-06
ORÓ MONTSERRAT	JOSEP MODESTO	16-07
BESORA GARRÒS	RAMON	11-08
LIARTE BONASTRE	ANTONIO	15-08
PARIS OLOMIÍ	ISIDRE	26-08
DOMÈNECH COSTAFREDA	FELIP	08-09
BATISTE PARÍS	JOSEP	13-09
MORENO ESTEVE	VICTORIANO	17-09
BERENGUÉ PELEGRÍ	MAGDALENA	02-10
ESPEJO MOLINA	JULIA	26-10
BESORA TORRENT	SIMON	06-11
ROCA VALLVERDU	EUSÈBIA	25-11
LÓPEZ REQUENA	MIGUEL	10-12
NOSAS GUASCH	CARMEN	23-12

MOVIMENTS DE POBLACIÓ 2013

NAIXEMENTS

NOM	PARE	MARE	DATA
RUIZ VARILLA DAVID	DAVID	MARIA PILAR	04-01
SOLE ARBELAEZ LLUC	EDGAR	PAULA ANDREA	21-01
RODRIGUEZ CASALS MARC	XAVIER	MONTSERRAT	08-02
NIUBO ALBA ROSA	JORDI	MAIRA ISABEL	18-02
AINOZA VALERO PABLO	FERNANDO	MARIA DOLORES	11-03
GALLART FLORES OLATZ	JORDI	SORAYA MERCEDES	28-04
BESORA VIVANCOS ALBA	HECTOR	ENCARNACION	29-04
PUIG SANCHEZ CARLA	JAUME RAMON	MARIA MONTSERRAT	20-05
PIQUÉ CASANOVAS LIA	ISAAC	BRENDA	24-05
CALDERO MATEU QUERALT	GERARD	OLGA	29-07
VALGAÑÓN BERTRAN ROGER	JOSE IGNACIÓ	ANNA	02-08
ALVAREZ GARCIA DANIELA	JAVIER EDUARDO	SILVIA	22-10
GRANADOS BENHOMMANE YARA	VICTOR	ROUYAT	06-11
BATLLE MARRERO BLAU	ALFONSO	MARIA JOSE	14-11

NOUS TEMPS A L'AMPA ELS TIL·LERS D'ARTESA DE LLEIDA

La Junta de l'AMPA

Fotos: Josep Mª Esteve

L'inici del present any 2014 ha estat mogut per als membres de la junta de l'AMPA Els Til·lers d'Artesa de Lleida. I és que, a principis d'aquest any, han donat fruit totes les gestions i la feina realitzada en els darrers mesos i que han donat com a resultat tres grans canvis en el funcionament de l'associació. El primer gran canvi ha estat a nivell tecnològic. D'una banda hem endegat la correspondència per tramesa electrònica vetllant per la sostenibilitat del nostre planeta conjuntament amb l'equip directiu de l'escola que també ha ficat fil a l'agulla. Des de la junta podem estar molt satisfets per la bona rebuda que ha tingut la iniciativa i l'elevat índex de col·laboració de les famílies ja que el canvi de correspondència era optatiu.

D'una altra hem creat el bloc de l'AMPA. Amb aquest bloc es vol donar informació i difusió de les activitats i serveis que l'AMPA ofereix a l'escola. Pretén ser una finestra oberta de comunicació entre els pares i mares i tota la comunitat educativa amb un mateix eix vertebrador: l'educació dels nostres fills i filles. Si entreu al nostre bloc (<http://ampaelstillers.blogspot.com.es/>) hi podreu trobar ressenyes de les activitats realitzades, informació de les activitats extraescolars, totes les circulars, articles i vídeos educatius, etc. El segon gran canvi ha estat obrir un canal de

Taller de galetes

participació per a les famílies. La nostra intenció és intentar que les famílies participin més en l'educació dels seus fills i filles. Intentar compartir estones entre tots, pares i mares, fills i filles, padrins i padrines i altres familiars al voltant d'una activitat. Amb aquesta voluntat es va demanar la col·laboració d'aquells pares o mares que estiguessin disposats a compartir les seves habilitats o aficions durant una tarda. Així, el passat més de desembre es van iniciar uns tallers mensuals gratuïts oberts a totes les famílies sòcies de l'AMPA i a la resta de la comunitat educativa.

Fins al moment ja s'han realitzat tres tallers, un de galetes a càrrec de l'Olga Mateu, un de manualitats a càrrec de la Rocio Rojas i, coincidint amb el Carnestoltes, un de maquillatge a càrrec de la Yolanda Horcajadas, amb un gran èxit tots tres, tant a nivell de participació com d'entreteniment. Des de la junta de l'AMPA us animem a col·laborar amb nosaltres en aquest propòsit. Els tallers estan oberts a qualsevol temàtica. Tant pot ser un taller de dansa com d'algun esport, passant per contar contes o ensenyar a jugar a escacs. ANIMEU-VOS!! Per últim, el tercer canvi important ha afectat el menjador. S'han introduït alguns canvis organitzatius i de gestió i s'ha intentat millorar el servei que reben els nens i nenes que es queden a dinar a l'escola. En aquest sentit, s'han començat a introduir aliments ecològics i noves varietats de peixos, així com la introducció de la planxa com a nou procés de cocció.

A més s'ha intentat dinamitzar les activitats que es realitzen durant el temps d'esbarjo del migdia, iniciant diferents tallers (de costura, de disfresses, de teatre, etc).

Si voleu estar assabentats de totes les activitats que duem a terme des de l'AMPA, no oblideu d'entrar al nostre bloc, i de posar-lo com a pàgina d'inici al vostre navegador!!

Taller de costura

Taller de maquillatge

Taller de manualitats

Xerrada del Mossos

SIGNA UN VOT PER LA INDEPENDÈNCIA

Cèlia Argilés, membre de l'ANC

L'Assemblea Nacional Catalana (ANC), va iniciar el dia 11 de setembre la via catalana cap a la independència. Aquesta via que va suposar la unió de manera pacífica i agermanada i que va recórrer de mà en mà el país de Nord a Sud (des del Pertús a Alcanar), era el tret de sortida del camí que hem de seguir els catalans i catalanes per a aconseguir la independència del nostre país.

L'ANC, conscient que en el nou estat hi tenim cabuda tots els catalans i catalanes i que hi hem de ser tots, ha dissenyat un pla d'actuació per a aconseguir eixamplar aquesta gran família favorable a la sobirania del nostre país.

El pla d'actuació es basa en 5 projectes, projectes que tots miren cap a un únic objectiu, una Catalunya sobirana, i que són:

- 1.- **Un sol Poble:** que consisteix a ampliar la majoria social favorable a la constitució de l'Estat Propi.
- 2.- **El País que volem:** que pretén impulsar la celebració d'un Congrés popular per l'Estat Propi que serveixi per debatre el país que desitgem i consolidar l'argumentari per a l'Estat Propi.
- 3.- **De la Desobediència a la Sobirania:** aquest projecte busca articular accions de desobediència civil i de construcció de les estructures del nou estat.
- 4.- **Catalunya al Món:** consisteix en la realització d'accions que facin més visible internacionalment la lluita de Catalunya per exercir el seu dret a decidir.

5.- **Signa un Vot per la Independència**
És aquest darrer projecte el que potser tindrà una major rellevància social i que alhora requereix de la participació de tothom.

Què és?

Signa un vot per la independència és l'exercici del **dret de petició**, que alhora, és un dret reconegut per la Constitució espanyola (art. 29) i l'Estatut d'autonomia de Catalunya (art. 29.5è), i permet que TOTS/ES els ciutadans/nes majors de 16 anys i de qualsevol nacionalitat, puguin adreçar-se al Parlament de Catalunya (art.60) per fer qualsevol petició.

Què demanem?

Es demana que el nostre Parlament dugui a terme **totes les iniciatives polítiques** perquè es pugui celebrar **una consulta de manera democràtica** en la qual es preguntí als ciutadans/nes de Catalunya si volen que Catalunya sigui un **ESTAT INDEPENDENT**. En cas que això no sigui possible, que no s'accepti el seu resultat o que s'impedeixi unes eleccions plebiscitàries, es demana que aquesta PETICIÓ sigui entesa com una manifestació lliure d'una voluntat favorable ("VOT") perquè els representants electes del poble de Catalunya **DECLARIN LA INDEPENDÈNCIA DE CATALUNYA**.

Quin és el paper de l'ANC?

L'Assemblea Nacional Catalana (ANC) es presenta com a dipositària de les butlletes per tal de presentar-les al Parlament de Catalunya i/o als organismes, institucions i/o tribunals internacionals, i/o als representants electes del poble de Catalunya.

Com es realitza tot aquest procés?

L'Assemblea Sectorial de Juristes per la independència (integrada dins de l'ANC) va estar qui va tenir aquesta idea i qui ha dissenyat tot el seu procés. Tirar endavant aquesta acció ha comportat la formació com a **apoderats** de molts membres de ple dret de l'ANC que han estat formats per a recollir vots, de tal manera que el procés de recollida sigui vista com un fet seriós i respectuós amb la recollida de dades personals.

No es tracta d'una simple recollida de signatures, anem molt més enllà, és l'exercici personal d'un dret, que queda recollit en una instància, on hi consten les dades personals, i que posteriorment són introduïdes dins d'un programa informàtic, que controla i verifica les dades (evita duplicitat, dades errònies etc...). Volem ser el màxim respectuosos i curosos per evidenciar davant de qualsevol organisme i entitat que ho hem fet de manera

correcta i que tots els drets de petició que hem recollit ho han estat amb plena consciència i voluntat de la persona que el signava.

Només la gent de l'ANC que té la credencial d'apoderat/da pot verificar les recollides i introduir les dades, i n'és el responsable fins al seu lliurament a l'ANC.

A Artesa de Lleida també ens hi vam sumar, i així els dies 11 i 12 de gener es va recollir vots a la plaça Europa, recollida que va comptar amb un molt alt nivell de participació.

Aquesta campanya encara està realitzant-se avui en dia, i recollirem peticions fins al dia en què ens deixin votar, o bé, quan ja tips de tanta espera i silenci, diguem als nostres representants electes que els recolzem obertament en la declaració unilateral d'independència aportant els milers de signatures que hauréu recollit.

Estem tips de tanta opressió, de tanta humiliació, de ser sempre els qui paguem els plats trencats. Volem que se'ns respecti, que es reconeixin els nostres drets, la nostra llengua i cultura, la nostra solidaritat excessiva, la nostra manera de ser. Per tot això si voleu sumar amb nosaltres exerciu també el vostre dret de petició.

COSES DEL TERME (10): EL MAS DE L'EUGENI COM A EXEMPLE

Adolf Costafreda

Primer que tot, per no equivocar-me en els conceptes, busco al diccionari la paraula MAS i vet aquí la seua definició: Mas, 1 Casa de pagès. 2 Unitat d'explotació agrícola tradicional integrada pel mas, pels conreus, pels estables, pels magatzems, etc..

Doncs, d'entrada, sembla que tenim un problema per a parlar dels masos del nostre terme perquè de masos sí que en tenim, però no amb aquesta definició. Al terme d'Artesa els masos, ja que això que en diem masos, no han estat mai vivendes familiars o cases de camp habitades. De les cases de camp habitades, des de sempre, a Artesa n'hem dit torres; la torre de l'Ambrosió, la torre del Ceba, la torre el Prat, la torre del Solans, la torre del Pena, per citar només les més conegudes. Què passa doncs amb els masos?.

Diem masos, per exemple, als masos de volta, o de falsa cúpula. A aquestes construccions de pedra seca que al pobre veí d'Aspa i, sobretot, a tots els pobles de les Garrigues en diuen cabanes perquè la seua funció era només per servir d'aixopluc en casos de pluja o per posar-hi la mula o altres animals de tir quan la feina que es feia als tros no era la de llaurar. En gairebé totes aquestes construccions hi ha menjadora.

A Artesa, encara teníem d'altres construccions que també en dèiem masos; eren les construccions

Mas de volta

Torre de l'Ambrosió

(aquestes sempre de parets de tàpia) que hi havia a les eres. I aquí hauria de fer un aclariment. No tothom en deia masos, hi havia gent, sobretot la més gran, que en deia cabanes.

Aquestes construccions de les eres (ara ja gairebé no en queda cap) podien ser tan grans com una casa de les del poble i al mateix temps tant altes que s'hi hauria pogut fer dos pisos, però que en molt poques s'hi havien passat bigues per a fer-hi un trèvol (he mirat al diccionari de d'Institut d'Estudis Catalans i he comprovat, amb satisfacció, que, aquest mot hi és recollit).

Encara que a casa nostra no vam tenir mai era, quan batíem a l'era d'algun parent, de petit hi anava a pujar al trill i per això recordo molt bé que a voltes algú em manava anar a la cabana a buscar una granera o bé una trigança (forca de quatre pues). Llavors em sobtava molt que em fessin anar a la cabana i no al mas com dèiem els més joves. Hem d'acceptar, doncs, que a Artesa no hi havia masos, com els que descriu el diccionari. El mas més a prop del nostre terme és el de Melons (terme de Castellldans- Les Garrigues); un gran casalot envoltat d'una pleta, corrals per l'aviram, estables, magatzems, coberts i, fins i tot, casa per un possible masover i, tot això, rodejat per centenars d'hectàrees de conreus i de pastura. Aquest mas que, no fa gaires anys, era de propietat privada ara és de la Generalitat de Catalunya.

Si més amunt subratllava que totes les cases rurals del terme habitades en dèiem torres i no masos,

Mas del Cosinet. Típica cabana de l'era

Estat actual del mas de l'Eugeni

em sembla que la torre de l'Ambrosia és l'única que podria semblar-me un mas, però que no ho era per la poca terra que té al seu voltant. Ara que hi hem anat a fer una fotografia per aquest article m'he adonat que, de la torre vella només en resta la portalada.

De totes aquestes construccions rurals, només n'hi ha una que té el nom de mas, i és el mas de l'Eugeni, el qual, segurament, tampoc no era un mas si ens hem de guiar de la poca terra que hi ha al seu voltant, però que, a diferència de les altres torres, aquest mas disposa d'uns elements arquitectònics, de pedra, els quals li donen un certa categoria. Darrerament ha passat per diferents propietaris, amb intervals de temps que no hi ha viscut ningú. Ara, que fa entre trenta-cinc o quaranta amb ue el van deixar els darrers estadants i sense que ningú en tingués cura, es troba en un estat ruïnós lamentable. Llàstima. Aquest edifici, en la CEOE bona època, devia de fer força goig.

Estructures del mas de l'Eugeni

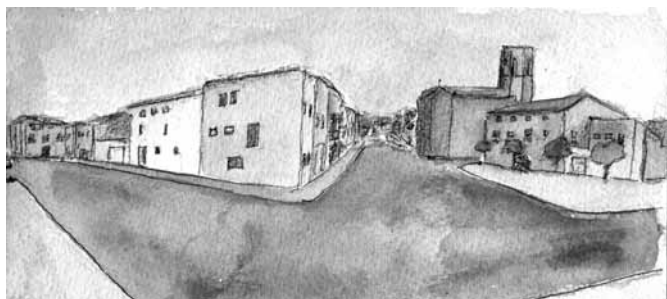
DOMUS DOMINI

LES PLACES QUE TENIM

Miquel Carrera

Avui volia parlar de places. Fa dies que em raca el tema i, igual que els bons columnistes, pensava en un escrit capaç de crear opinió i debat, perquè la cosa es mogui, es generi discussió i moviment i així encetar jornades, encesos debats, manifestos, notes de premsa, desmentits, estudis públics, propostes, assemblees, etc. Però ni això és L'Avui, ni jo sóc, posem per cas, el Quim Monzó.

Així que només uns pensaments sobre el que anomenem plaça a Artesa. Amb el nom de plaça potser només he conegut com a tal el que els rètols anuncien com a Plaça Major i també l'espai ample i proper que és l'inici del carrer Nou, davant de cal Marquet. També reconeixia, però ja més escasserament, la placeta de les cases noves. I prou. Reconec, però, que amb el desenvolupament dels darrers posem 20 anys, han aparegut nous

espais que també es mereixen aquesta categoria. Per exemple, el raconet de davant de la farmàcia, amb l'ombra de les mèlies i aquella font tan moderna; també el nou racó generat al final del carrer de la senyora Victòria i la carretera d'Aspa.

Si bé aquests nous espais, ràpidament han estat acceptats i utilitzats per la població, on hi ha bancs i ombra, on hi trobes padrins, i nens i nenes que hi berenen, a les places amb majúscules (la Major i la de carrer Nou) això no passa. El que s'assenyala com a plaça Major, és un petit espai d'aparcament a tocar de la carretera d'Aspa, la plaça a tocar que és el començament del carrer Nou, això és, el començament d'un carrer.

Pensant una mica, em pregunto què li demanem a un plaça per entendre-la així? I com que em costa crear la teoria a partir de la pura abstracció m'he ajudat de la comparativa, per buscar exemples i

places properes. Si marxo cap a l'est, Puigverd diríem que té una plaça natural on hi convergeixen un plegat de carrers, amb l'església i l'ajuntament que aglutinen; una plaça central, de manual. Girant una mica cap a migdia, Castellldans presenta també una plaça que centra, però amb una novetat; presenta un gran passeig urbà que ordena i aireja tot el poble. És una rambla urbana que ofereix un entorn agradable, diríeu que aquest passeig és una plaça llarga, ordenada, polida, acollidora. A més, un espai utilitzat: el camí cap a l'escola, cap a les piscines i l'esport; magnífic. I si seguim cap al sud, l'Albagés torna a presentar un passeig urbà, que fa de plaça. El centre del poble és angost, i sense un espai ampli, i el passeig, construït en un període d'expansió del poble, és l'espai net, també de trobada. Quan el trobeu, és la benvinguda del poble, amable, acollidor. Tres pobles propers i tres exemples de places. Segurament que hi haurà defensors i detractors de cadascuna de les opcions. A Puigverd trobarem potser qui no s'accontenta en com queda el centre del poble. Hi haurà qui pensa que a Castellldans és massa passeig per aquell poble. I també hi haurà qui raoni que el passeig de l'Albagés no fa res pel nucli antic del poble. Com en tot, varietat d'opinions. I què fem per tenir nosaltres una plaça com aquestes? Les nostres places grosses són més aviat el nostre districte financer, el nostre Wall Street. Són lloc de pas, la carretera pel mig en una, i el carrer que s'eixampla en l'altra. Els únics moments en què fan la seva utilitat és quan són tancades al trànsit: trobades de diables, sardanes, concerts, revetlles; llavors sí que fruïm d'aquest espai generós, però poc resultat.

Segurament hi haurà teories que defineixen o expliquen els perquès de les places. Una que busqui explicar el nostre cas podria ser també, a banda de la història, que ja ens va bé com ho tenim; tenim racons agradables i tranquils (les petites places ja comentades, la placeta del castell, la placeta de davant de l'església) i disposem d'un espai ampli al mig del poble per utilitzar-lo com vulguem quan ho necessitem. I ens hi hem acomodats. De vegades, qui no s'accontenta és perquè no vol ...

CARTES DES DE PARIS: CATALUNYA-ESPANYA FRANÇA

Eladi Bonastre

Fa més d'un any que visc a París. Al principi quan em preguntaven d'on venia, sempre responia "*de la Catalogne*", la pròxima pregunta, normalment, era "*de l'Espagne?*", al que jo responia "*oui, pour le moment*". Aquestes respostes normalment desembocaven en un gran debat sobre la relació Catalunya-Espanya, normalment amb opinions negatives al procés d'Independència de Catalunya, i amb una gran quantitat de referències a la Bretanya i a Còrsega.

Més endavant, cansat de debatre, he adoptat la postura de respondre a la pregunta amb un "*d'à côté de Barcelone*", doncs estic una mica cansat d'explicar les raons que tenim per fer una consulta de secessió. No obstant, m'agrada parlar-n'he.

Quan vivia a Catalunya, tenia la sensació que a Europa veien amb bons ulls o els era indiferent la consulta catalana. Després de més d'un any a França, veig que projecta una molt mala imatge dels catalans arreu d'Europa, o almenys a França. La primera pregunta a la qual he de respondre és "**per què?**". Jo els responc que com a nació tenim dret a decidir el nostre futur. Normalment els poso l'exemple de dos amics que van a viure junts, al principi tot va molt bé, però poc a poc les coses es van complicant, així que un dels dos decideix marxar del bonic apartament que intentaven mantenir junts, no per odi, sinó per dignitat i precaució. La següent qüestió és "**una nació?**". Els francesos relacionen el català amb el patois (patuès: dialecte regional). Es queden amb la boca oberta al saber que el català té una literatura pròpia, que és una llengua més antiga que el castellà i que té les mateixes arrels que el francès i l'occità. Els sorprèn aprendre que Espanya va funcionar com una federació fins fa pocs segles, i que els catalans hem intentat recuperar aquesta relació federal durant anys.

A França però, els nacionalismes no són gaire ben vistos. Ells pateixen els seus (Alsàcia, Bretanya, Còrsega i País Basc), però no tenen comparació amb el cas espanyol. França és una nació homogènia, amb una sola llengua oficial, i poques diferències interiors en quant a la cultura. Espanya és un país heterogeni (amb vocació centralitzadora frustrada) amb diferents llengües oficials i diversos països a l'interior que ni es deixen reprimir ni volen desaparèixer.

Abordada aquesta qüestió, el debat pren el camí de la **Solidaritat interregional**. Jo els responc que les balances fiscals de les regions espanyoles no són gaire favorables a Catalunya. Però, a França, el magnífic sistema social que sostenen produeix el mateix efecte en determinades regions. Així que no és un bon argument, i hi estic bastant d'acord. Des de la meua opinió (que no és la de "Espanya ens roba"), els dic que jo estic d'acord a ajudar les comunitats més pobres, però que també estaria bé gaudir d'una mica de respecte per la seva part. I no parlo dels "*putos catalanes*" dels catalanòfobs. Parlo del respecte d'Espanya a Catalunya. És a dir, no imposar lleis franquistes d'educació, no declinar una llei contra el maltractament animal, no endeutar la Generalitat amb un "rescat"... Parlo d'escoltar el poble català quan opina i respectar la seva opinió. I quan aquesta opinió no encaixa amb la resta d'Espanya, és quan tenim un problema. La solució espanyola normalment és la imposició, i sembla que els ha sortit el tret per la culata.

Acabada la difícil qüestió de la Solidaritat interregional, el punt final dels meus debats franco-catalans el posa la **Unió Europea**. Els preocupa la imatge que podria donar una Europa que continua trencant-se, quan els esforços són d'unió. A mí personalment aquest punt no em preocupa, doncs jo no la considero "Unió" sinó "Dominació". No voldria

una Catalunya governada per la senyora Merkel. Ni una moneda tan tacada de sang com l'euro. Estic en contra del que els neo-liberals anomenen "creixement". I els francesos, i molts de vosaltres, em direu que això és girar l'esquena al món, anar en contra de la Globalització.

Jo crec en la "Glocalització" (pensar en global i actuar de manera local). Crec que com més petit és un país, més s'entén la gent i més feliç és. Al pot petit hi ha la bona confitura. I en el cas que sigui un gran país, que sigui federal. Que cada regió es faci les seves lleis. Jo no dono l'esquena a Europa, jo col·laboraré sempre amb tot el món, sempre que

es lluiti per la felicitat dels seus ciutadans, i no pel "creixement" i/o la nota de les agències de qualificació.

Es per això que m'agrada debatre sobre el problema català amb altres europeus. I a la consulta votaré "sí/sí". Per construir un nou país. Nou de veritat, no com els altres. Un país del segle XXI, que hagi après a superar l'etapa neoliberal, amb una vertadera democràcia, més participativa, menys corrupta, i que busqui la felicitat dels seus ciutadans (i no el seu vot).

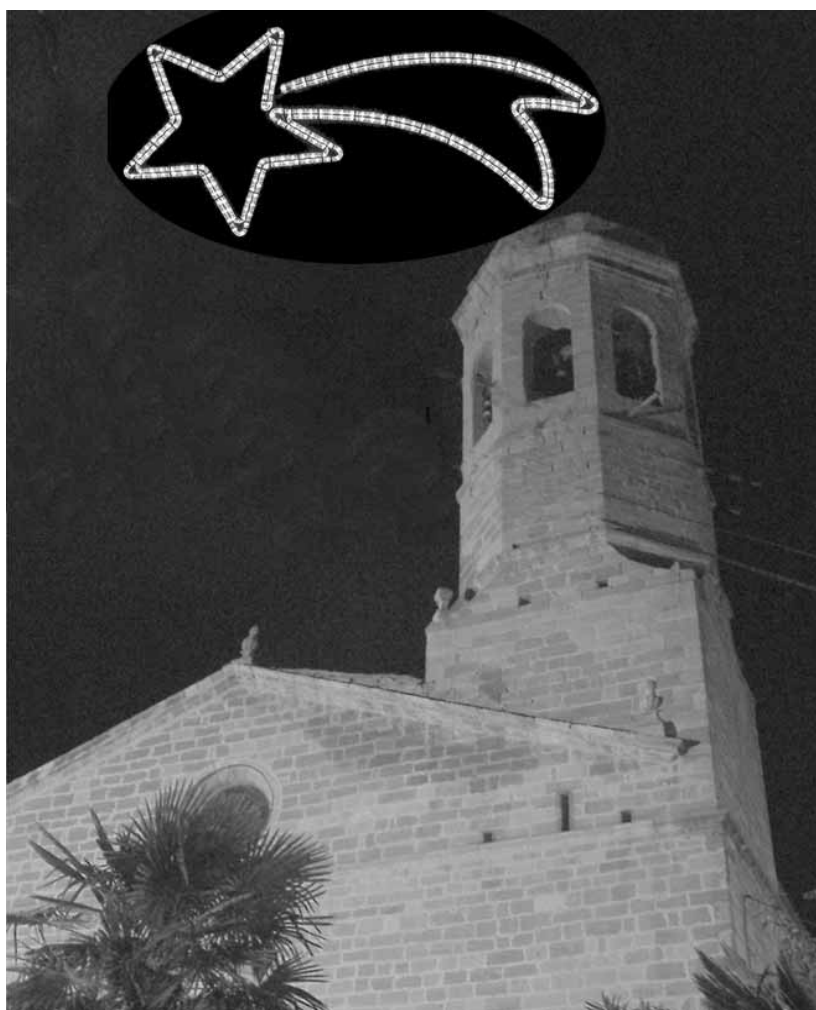
Ara ja em podeu titllar de somniador.

ESTRELLA RUTILANT

Eulàlia Salà

Una estrella rutilant surt
ben d'hora per l'orient.
Un poble que somia
ja l'espera impacient.
Segles de conhortos discrets
que no serven les ventrades
-anhels i fretures avortades-
dels carrerons de la història extrets.

Una estrella rutilant surt
ben d'hora per l'orient.
Una multitud l'acompanya,
l'estintola conscient.
En fan símbol i senyera.
És l'enyorada estel.la
Que els retorna l'esperança
i els guia com torxa encesa
pel camí de la gaubança
i del conhort alliberat.
Una estrella rutilant
Surt ben d'hora per l'orient.

A MI TAMBÉ M'AGRADA LA BOIRA (Article dedicat a J. Mª Esteve)

Adolf Costafreda

En el darrer Núm. de LA FEMOSA, Josep Maria, hi havia un article teu titulat: LA BOIRA. Me'l vaig llegir amb ganes. Estic d'acord amb tu en admetre que la boira té el seu encant. Sí, a mi també m'agrada la boira encara que, això, només ho puc dir amb la boca petita o, per entendre'ns, com si no goses a dir-ho davant de la gent per no ser mal interpretat ja que la immensa majoria de persones la detesten o això és el que diuen.

Deixa-m'ho repetir: A mi també m'agrada la boira. La boira plana i espessa i, si pot ser, gebradora. No sé des de quan m'agrada, però tinc records d'aquells que agraden de recordar de quan era jove com,

per exemple: anar amb el carro a collir olives un dia de boira espessa, arribar al tros i, com que tot estava moll no es podia collir olives. Encara que no es pogués collir, la gent no se'n tornava mai; estava mal vist plegar. Llavors, però, enceníem un foc i sèiem tots al seu voltant a esperar que s'aixequés per començar a collir. Sovint dinàvem vora el foc amb la boira encara plana. Aquelles estones vora l'escalf de la foguera enraonant de coses quotidianes o no tant, les enyoro.

Fa uns quants any, el Marc de cal Peret (llavors encara ara estudiant) em va demanar per acompanyar Martí Boada i altres persones al Mas de Melons, els quals feien, de diferents indrets, connexions en directe a un programa de "Catalunya Ràdio". Els hi vaig acompanyar. Era una dia de boira plana i, per això, va sortir a retraure com passa gairebé sempre, la tristor del paisatge. Quan jo els vaig dir que a mi la boira m'agrada no es van

poder estar de preguntar-me el perquè. Sense pensar-m'ho gaire els vaig dir que, a mi, la boira em posava optimista. De seguida em vaig adonar que n'havia fet un gra massa. No, no em posa optimista ni molt menys, el que jo volia dir és que la boira em relaxa. Això, aquesta es la paraula: em relaxa!. La quietud, el silenci, la pau que comporta la boira em relaxa. M'agrada la boira, vet aquí el misteri. No fa gaire, era per allà al mes de novembre passat, per la televisió, vaig escoltar una dona que regentava un d'aquests petits hotels que en diuen cases rurals, parlant de la boira, la qual, aquells dies hi era ben present a la plana d'Urgell on tenia el seu establiment. Deia, més o menys, la boira ningú no sap el que és fins que hom la viu, la sent o la palpa. Per a ella, la boira era un reclam per atraure gent al seu establiment, gent que volgués aprendre a conèixer-la i a estimar-la. Amb molt encert hiafeigia: La gent de la muntanya fa propaganda de la neu, els de vora mar de les platges. Aquí oferim la boira. Hi vaig estar molt d'acord, tothom ha d'oferir allò que té. Si no recordo malament, LA BOIRA era el nom d'una revista que sortia a Lleida cap allà als anys setanta o vuitanta. Era una revista cultural i d'informació en català. Sortint a Lleida el nom li esqueia. No recordo els motius ni quan va deixar de publicar-se. Quan anys endarrere escrivia poesies perquè el Jordi Oro les musiqués i les cantés acompanyant-se amb la seua guitarra, la paraula boira sortia en la majoria. Recordo aquella que començava i, de fet, era la tornada:

Sóc de les terres de Ponent,
d'allà on es veu lluny la muntanya
i la terra és ampla i oberta al vent.
D'allà on la gent mai es fa estranya
i a l'hivern, la boira hi és persistent.

Però parlant de poesies, m'agradaria acabar aquest escrit amb la veu de Màrius Torres, el gran poeta lleidatà, el qual també va musicar el Jordi:

Hi ha una ciutat molt lluny d'aquí i dolça i secreta,
on els anys d'alegria són breus com una nit;
on el sol és feliç, el vent és un poeta,
i la boira és fidel com el neu esperit.

REFLEXIONS SOBRE L'AMOR (SEGONA PART)

Joan Ramon París

A La Femosa del juliol-agost de 2009 vaig publicar un article que portava per títol "Tres reflexions sobre l'amor i una conclusió", permeteu-me ara que us parli una mica més sobre un sentiment que permet avançar tota la humanitat.

És sabut que tots considerem l'amor des d'un punt de vista positiu. Sovint no ens adonem que la seva existència ve donada en contraposició a actituds negatives. Dit d'una altra manera, l'amor deu la seva raó de ser en oposició al negatiu. Si tot fos efectiu en aquesta vida, si tot fos blanc, potser no hi donaríem tanta importància. Ho valorem com a valuós quan ho confrontem amb altres aspectes de la vida que impliquen desassossec o desharmonia. En definitiva es tracta d'una lluita entre contraris, igual que els efectes bruscos que es produeixen entre la foscor o la llum.

A partir del relativisme podem entendre com una cultura determinada estableix les millors alternatives de subsistència. Partint de la base que tots els pobles intenten satisfer les seves necessitats primàries, l'amor (l'enamorament) expressaria una emoció que té molt a veure amb les capacitats d'adaptació al mitjà.

I és llavors, quan ens podem qüestionar si la cultura condiciona l'amor. Al meu entendre, si l'amor es desenvolupa sota els condicionants de certs patrons culturals la resposta ha de ser afirmativa. No podem per tant, jutjar des de la distància altres cultures que canalitzen les seves emocions des d'altres paràmetres diferents als nostres.

Sovint, considerem que les societats tradicionals no tenen res a oferir-nos, ja que som ciutadans d'un món "modern". No obstant això, som testimonis de multitud de fracassos que s'enceben especialment en les relacions amoroses. Com és possible que en una societat democràtica i igualitària, les formes essencials no funcionin com deurien?. Solament cal fer un tomb per països considerats pobres, per veure que els anomenats "matrimonis concertats" funcionen òptimament ja que a la parella no se la considera com una entitat separada sinó

com formant part del clan. Hi ha una dita a Indonèsia que explica molt bé la manera d'entendre l'amor: Quan et cases amb una dona, en realitat t'estàs casant amb la seva família.

En algunes illes d'Indonèsia, Malàisia i les Filipines existeixen moltes societats de tipus matriarcal, en les quals són les comares dels clans les que prenen també aquest tipus de decisions. A part del sentit del grup, es valora l'experiència, la saviesa adquirida, l'edat, en la consecució dels enllaços matrimonials. No pretenc mitjançant aquests exemples afirmar que aquestes cultures siguin millors que les nostres, però sí que utilitzen alternatives viables a les seves pròpies circumstàncies. En el nostre cas, la llibertat individual i el desmesurat interès per allò material, provoca greus desajustaments d'insatisfacció, ruptures, i inseguretats que afecten les relacions de parella.

L'anomenada cultura occidental ha desenrotllat una manera de vida d'aparent benestar gràcies al desenvolupament econòmic, però està mancada d'instruments que ajudin a donar suport emocional i harmònic pel que fa a la vida amorosa. Un segon aspecte, assenyalat també en aquell article, té a veure amb el gènere. Arribava a la conclusió que "a diferent gènere, noves perspectives". Sovint oblidem la nostra "condició animal" i creiem que l'humà és un ésser guiat exclusivament per la raó. No obstant això, pel que fa a les emocions en general i a l'amor en particular, es demostra tot el contrari i més aviat diria que la raó està al servei de les passions humanes. Els rols tant de l'home com de la dona demostren que és la part biològica la que marca les pautes de la relació amorosa.

El yin de l'home obeeix a una mentalitat rectilínia mentre el yan de la dona és circular. Una actitud nòmada del tipus caçador del primer, davant la necessitat d'establir "un niu", els assentaments propis de les societats agràries. El caçador és un home que igual que el mascle necessita mostrar la seva força i seguretat, molt més sensible a les

relacions de poder, enfront de la dona recol·lectora més pendent d'una base social que li serveixi per a autoafirmar-se.

I és aquí on el significat de l'amor adquireix la seva màxima expressió: L'amor va lligat a una finalitat reproductora. Per la dona és essencial, en la mesura que la seva capacitat procreadora forma part inalienable del seu desenvolupament personal. El seu volum creador, generador de vida, constitueix l'eix en el qual no solament es tindrà en compte la cura dels fills, sinó que ja pren gran importància des dels primers passos de l'inici de les relacions. En aquest sentit, és la dona qui pren les decisions pel que fa a l'aparellament. Tria de manera circular a partir dels homes que, girant al seu al voltant, exerceixen la funció de pretendents.

Són diversos els factors que contribuiran a l'elecció de l'home adequat d'entre tota la sèrie de possibles candidats. Idèntica actitud que fan les femelles de totes les espècies pel que fa als mascles en el moment del festeig.

D'entre tots en destacaré dos als quals són especialment sensibles:

La que l'home reporta l'estabilitat necessària per construir el cubículum (En el meravellós film "La llegenda de la ciutat sense nom", la protagonista femenina exigeix la construcció d'una casa a canvi d'aparellar-se), tenir una base estable amb la qual poder cuidar la futura prole.

La bellesa de l'home seria l'altre factor a tenir en compte i que influirà en els inicis de les relacions sentimentals. El que un home sigui maco, indica que disposa d'excel·lents gens perquè la procreació sigui tot un èxit. A major beutat augmenta les probabilitats que els fills siguin saludables, a major estabilitat econòmica i emocional superior garantia en la construcció de l'espai comú: la casa o el niu. En les espècies animals, està bastant clar que els mascles una vegada complerta la funció de semental i sobretot quan la femella no atén els seus reclams per ser ja vell o malalt, només poden esperar l'arribada de la mort.

I és en aquest moment quan m'agradaria abordar un tema que normalment es passa de reüll, però que pot ser la causa dels anomenats "conflictes de parella", causes de ruptures i inestabilitats emocionals. La "crisi de l'home" està estretament relacionada amb el terme de les seves capacitats reproductores. Es torna greu quan la dona dedica tota la seva atenció i esforços a la cura dels fills. El rol de l'home queda desplaçat, sense saber quin

és el seu paper pel que fa a la família. Això es tradueix en un escàs protagonisme quan els seus fills adquireixen capacitat d'autonomia. Finalitzada la seva funció reproductora i la de "guardià tutelar" el seu lideratge pel que fa al nucli familiar és més aviat escàs.

El que els bars siguin majoritàriament un lloc masculí no és gens casual. Observar els rostres d'uns homes amb cara de passar l'estona i sense saber molt què fer, és indicador que la llar pertany al domini femení.

També explica que davant la seva indefinició de rol, "el bar" es converteixi en punt de trobada i refugi al mateix temps.

Què fer amb l'home quan ja no és biològicament productiu? Quines són les alternatives per superar el seu paper secundari? Preguntes que comporten dificultats de difícil solució.

Un tercer punt, al·ludia a la relació que sovint establím entre la felicitat i l'amor. Tant l'un com l'altre aspecte són conceptes abstractes als quals cal considerar dins d'un marc adequat. Per exemple, el ritual (les noces) s'associa a la convergència de tots dos factors. Però en realitat es tracta de la presentació en societat de la nova parella. El reconeixement social és també una qüestió de gènere. Elles necessiten més un suport o aquiescència de la comunitat per poder establir la seva àrea d'influència, l'establiment d'un nou nucli familiar.

En la relació de parella cal tenir en compte que la felicitat l'associem sovint amb "enganxi" o el que és el mateix, considerar la nostra parella propietària d'una "vareta fantàstica" que resoldrà per "art de màgia" tots els nostres problemes.

Si no tenim en compte que la parella és només un complement que està lluny de resoldre les nostres traves, difícilment obtindrem respostes. Es tracta més aviat de superar els nostres defectes a partir d'una posada en comú.

Estem massa acostumats a buscar la felicitat en els aspectes lúdics i mundans que serveixen per viure en un món d'aparences. Potser en la resolució de conflictes, tinguem un mitjà excel·lent d'aprenentatge mutu, d'unió, de solidaritat amb l'altre, que permeti "colze a colze" continuar transitant per les nostres vides.

Si rellegeixo l'escrit, m'adono que m'ha sortit un article aspre i pràctic, alguna cosa diametralment oposada al que entenem per "ideal romàntic" d'amor. Però no ens enganyem, no existeix com a

tal un "amor romàntic" en el sentit absolut del terme, no podem viure de "contes de fades" sinó reduir les nostres expectatives a un món difícil i canviant. Fins ara he intentat assenyalar "pautes" de tipus cultural, genèric, o psicològic que condicionen el concepte de l'enamorament. Tampoc podem oblidar que l'amor s'emmarca en la lluita de sentiments; per exemple entre l'amor i el seu oposat l'odi, no hi ha més que un pas. Hem d'entendre que tot és relatiu, que també l'amor va transformant-se a tenor del temps i de les circumstàncies.

No obstant això, la capacitat de transgressió, de contacte amb un amor en majúscules, pot provocar que gran part del que he escrit manqui d'autèntica efectivitat.

Estic parlant de l'amor d'unitat, tal com ho predicava Sant Francesc d'Assís, en el qual tot és "un" i alhora formem part d'un tot comú. Es tracta de la "unitat" amb la parella, els fills, el poble, els arbres, el mar, els animals i tantes altres coses que existeixen, la contemplació del nostre ser com a part del creat.

Permeteu-me que exposi alguns exemples que permetin entendre el significat de "unitat": Ho Chi Min va ser considerat el "pare de la pàtria" pels vietnamites, no obstant això era solter. Quan se li preguntava per la seva falta de descendents ell sempre replicava que era l'home més fètil de la nació: milions de vietnamites eren els seus fills. En la pel·lícula Ghandi, ell s'assisteix a una disputa domèstica del capdavanter amb la seva esposa referent a la neteja de les latrines. La dona considera que sent la seva esposa no ha de realitzar

aquella ingrata tasca. Llavors Ghandi li contesta que no és digna d'estar en el Asram i que és millor que se'n vagi. Ella ràpidament comprèn el missatge, l'abraça, mentre parteix amb la galleda i l'escombra a realitzar les tasques comunitàries.

També la pel·lícula "Terres de penombra" relata el cas d'una dona que per pur interès econòmic es casa amb un professor universitari. No obstant això, quan li diagnostiquen una malaltia greu és el moment en què s'obre a l'amor incondicional en adonar-se de sobte que la vida és tan sol un instant. Així no és estrany que alguns deixin totes les seves pertinences per ajudar els altres, es tractaria d'un lliurament vocacional darrere de l'amor al proïsme. Com el cas de Teresa de Calcuta o Viçens Ferrer i tants altres que han dedicat les seves vides a atendre una trucada interior.

No es tractaria d'una ajuda encaminada a apaivagar les males consciències o a donar una falsa imatge de benefactor. Això és el que van fer moltes de les grans fortunes en la Cuba colonial gràcies al tràfic d'esclaus. Aquests nous rics en veure que s'aproximaven la fi dels seus dies, van retornar a Catalunya on van crear hospitals i van realitzar diverses obres caritatives amb la finalitat de congraciarse amb Déu i amb la societat de l'època. La resposta a aquest amor és fruit del que ho dona tot sense esperar res a canvi, es guien per la "flama interior".

En fi, he parlat de l'amor, però crec que he parlat de moltes més coses que ens afecten com a persones. I com l'amor igual que la paraula es poden transmetre amb "el silenci", que sigui aquest últim qui ens convidi a la reflexió.

BALANÇ ANUAL DE LA PROTECTORA D'ARTESA DE LLEIDA

Ara que l'any 2013 ha acabat és moment de fer balanç i recordar alguns dels passos que hem fet en benefici dels animalets acollits en la nostra protectora local. Fa ja vuit anys que existim com a protectora i hem fet molta feina a nivell estructural, adequant l'espai en desús de l'antic escorxador, i també proteccionista: Han passat per les nostres dependències prop de 300 gossets amb un alt percentatge d'adopcions. En aquests moments només en tenim 19 ja que tres estan en casa d'acollida perquè, donades les característiques de l'animalet, puguin estar més còmodes (artrosi, tímida...)

A part del benefici directe sobre els gossets hi ha també el benefici sobre la població que, passats els anys, gairebé ni recordem. Aquells estius en què alguns veïns i veïnes no podien dormir pel soroll

Blat

Foxyey

que feien els gossos del carrer (alguns tenien amo). Els gossets que acudien a les escoles en sortir l'alumnat per veure si podien caçar algun tros d'entrepà per omplir la panxa, animalets que molts cops estaven en mal estat degut a les privacions de l'abandonament. La brutícia pel carrer encara es feia més evident, excrements etc. Les bandes de gossos pels voltants del poble, sobretot per la banda de la panificadora que molestaven els tractoristes o la gent que anava en bicicleta etc. Tot això ja és història, però encara necessitem millorar pel que fa a tres punts:

- 1-plegar els excrements que deixa anar la nostra mascota pel poble quan la traiem a passejar.
- 2-xipar i censar la nostra mascota si no està. Sols així li donem la dignitat que marca la normativa. El cens és gratuït i només cal anar a l'ajuntament.
- 3-evitar que criïn i per això no hi ha res més eficaç que l'esterilització. Si ens pregunten us podem donar preus de les diferents clíniques de Lleida i en algun cas hi ha força diferència

Algunes de les **activitats que hem realitzat** aquest any són les que segueixen:

1-Recollida i control veterinari (desparasitació, vacunes, xipatge i cens, esterilització...) **dels animals perduts o abandonats** al poble d'Artesa i al seu terme.

2-Neteja i socialització dels animals acollits.

3-Difusió per diferents espais físics i d'internet dels animals acollits.

4-Labor completa d'adopció (qüestionari a la família adoptant, característiques...).

5-Control i seguiment de l'animal adoptat durant un mes (trucades telefòniques per verificar l'estat, consells a la família adoptant...)

6-Acollida novament a la protectora en cas que l'animal no s'adapti a la nova família o a l'inrevés.

7-Retirada d'animals si es detecta que el tracte no és l'adequat (ubicació en males condicions, paràsits, lligat, solitud...)

8-Atenció també als nois i noies de les **Associacions Sant Joan de Déu i Apromi**, així com a **les famílies** que setmanalment ens visiten per passejar i estar en contacte amb els nostres gossos, cosa que els beneficia mútuament.

9- Publicació d'articles a la revista local "La Femosa", relacionats amb la protecció i cura del món animal.

10-Edició d' un Calendari anualment, des de fa set anys, on es fa **balanç** dels animals recollits i adoptats a la protectora local.

11-Atenció als nois i noies que visiten habitualment la protectora i que els permet d'entrar en contacte amb el món caní i millorar en la tinença responsable. També ens fan el favor de passejar els nostres gossets i des d'aquí els ho volem agrair.

12-Es fan xerrades a l'escola local i altres que ho demanin sobre proteccionisme amb el suport d'un PowerPoint.

13-Jornada de portes obertes per als escolars per visitar la protectora en grup.

14-Suport a la persona o família que no es pot fer càrrec del seu animal, fent-ne difusió a través del nostre cartell d'animals o de la pàgina Web.

15-Gestió i actualització de la pàgina Web que recull les fotos, característiques dels animals acollits i suggeriments de tinença i educació.

16- Col.laboració amb la Plataforma Animalista Terres de Lleida que aplega totes les protectores de Lleida i comarques per tal **d'incentivar la posada en marxa del CAAC** Segrià o protectora comarcal, que hauria d'acollir els animals abandonats o perduts per la comarca i que malgrat que han passat dos anys de la seva construcció encara no funciona.

Pandora

Balanç del darrer any

Any 2013						
TOTAL	Adoptats	Perduts i tornats a l'amo	Operats i recuperats	Animals en acollida	Mort natural	Animals disponibles a Artesa
62	33	5	1 Nena	3	1 Suni	19

Agraïm a l'Ajuntament i a la població en general el suport que sempre hem rebut i que ens ha ajudat a millorar any rere any.

Gràcies per confiar en nosaltres!

Alternativa Ecologista d'Artesa de Lleida (Protectora 'Artesa)

"La moral dels pobles i de les persones es demostra segons el tracte que donen a llurs animals"
F. Nietzsche

COMENTARIS I VALORACIÓ DE LA RECOLLIDA SELECTIVA DEL 2013

Com cada any s'ha fet un estudi valoratiu sobre els resultats de la recollida selectiva. Els percentatges es publiquen a la contraportada del calendari que cada any edita l'Alternativa amb el vistiplau de l'Ajuntament. Aquest any el pes total de la brossa és de: **359.998 kg** (sense comptar oli, piles, medicaments, fluorescents, voluminosos i fustes). La situació òptima serà quan de cada material (paper, envasos, vidre, orgànic...) recollim al voltant del 100% i l'apartat de rebuig quedi reduït al 12'5%. En aquest any 2013 el **rebuig hauria de ser de 44.999 quilos**, mentre que l'**orgànic**- que és un 47'5% de la brossa- hauria de pujar fins als **169.199 quilos**.

Els resultats novament són preocupants. Per una banda **ha baixat el percentatge de la producció de matèria orgànica** 100.014 quilos el 2012 i 90.850 el 2013 (del 60% al 53'69%) tot just superem el 50% del que hauria de ser 100%. Els materials que també **baixen són envasos i vidre**. Se sap que la crisi afecta el consumisme. Aquesta baixada seria lògica si hagués baixat també la producció de rebuig, en canvi aquest any ha pujat 7.920 quilos (de 179.432 ha passat a 186.500). Els quilos i percentatge de la ferralla en aquest moment no es poden quantificar perquè les llanes de tot tipus han passat als envasos i de ferralla pròpiament dita cada cop en queda menys (ferros vells etc) i si es deixa a la planta l'agafen els passavolants. Per tant caldria que els experts fessin una nova valoració del percentatge actual del que avui podríem considerar ferralla. Pel que fa als grans i petits electrodomèstics també desapareixen per una banda i per l'altra també deu ser que la gent s'ho pensa abans de canviar l'electrodomèstic (la crisi novament). Fins ara aquesta disminució té bastant sentit per les raons esmentades, però això xoca de ple amb la quantitat de rebuig produïda i aquí no s'hi val ni crisi ni passavolants. El cert és que tampoc no podem adduir manca d'informació. Ara pertot sentim la **cançoneta enganxosa de "envàs on vas?"** i desnonen de la recollida diferents utensilis de plàstic i altres materials, simplement perquè **les empreses productores no han pagat o no els han fet pagar la taxa** corresponent al reciclatge. I això, és clar va al rebuig. Ens amoïna que el Departament de Medi Ambient no hi sàpiga **trobar una solució**. Des dels consistoris i des dels ciutadans caldria queixar-se, fer-hi quelcom. I també ens amoïna que la gent no s'esforci més.

Barcelona	37,28 %	1,36 kgs
Tarragona	27,50%	1,30
Lleida	28,36%	1,19
Girona	39,26%	1,17
Aigua Freda (Vallès oc.) 2.481 h.	87'27%	1,56
Miravet (Riviera d'Ebre) 770 h.	89'19%	0'75
Artesa de Lleida	68'09%	0'66 kgs

(1) Dades extretes d'internet, facilitades per l'Agència de Residus de Catalunya de l'any 2011 (del 2012 i 2013 no n'hi ha). Les d'Artesa són de l'any 2013.

Aquest any als percentatges no hem comptat la ferralla ja que per les raons expressades abans fa baixar molt el percentatge i les dades són inconcretas, ja que com dèiem la majoria de ferralla se'n va a l'envàs.

Artesa de Lleida abans pionera continua baixant; alguns **pobles ens porten bastant avantatge i caldria millorar**. Com és que encara hi ha gent que no recicla? Es que no els preocupa la contaminació que generen els abocadors? I la quantitat de matèries primeres que es necessiten en la producció de nous materials? Es que no els preocupa el futur del planeta?

Per facilitar el reciclatge a Artesa es fa la recollida selectiva porta a porta. Hi ha qui valora molt la comoditat que això implica (no cal desplaçar-se per llençar la brossa) I la qualitat de vida? No hi ha brutícia ni males olors pels carrers al voltant dels contenidors omnipresents. I la qüestió estètica? A ningú no li agrada tenir

contenidors a la vista. La recollida selectiva només té avantatges. Com és que hi ha gent que no ho aprofita per fer-ho bé?. Sabem que alguns -pocs- són vilatans de tota la vida que no han reciclat mai. Altres -la majoria- són nouvinguts que han passat totalment de les tradicions del poble; no estan al cas de la tasca feta amb els escolars des de fa tants anys, tasca que ara continua el claustre de professors de l'escola pública "Els Til·lers". Dóna gust anar a l'escola i veure com se'ls educa en aquest sentit.

Hem de tenir present que a part de la qüestió ecològica hi ha també la part econòmica. **Paga menys** de brossa **la població que recicla més i millor**. Potser serà una dada a tenir en compte en les conclusions que hem tret aquest any sobre l'eficiència i participació en la recollida selectiva. És just que a Artesa pagui tothom igual tant si es recicla com si no? La lògica ens marca un camí caldrà seguir-lo o hem de continuar baixant en quilos i eficiència? No contradiu aquesta actitud de deixadesa la tasca que fan els i les docents i les persones responsables?

La contaminació provocada pels residus malmet l'aire, la terra i les aigües del subsòl. Nosaltres estem directament en contacte amb tots aquests elements naturals. Moltes malalties estan generades per la contaminació. És un altre argument a tenir en compte a l'hora de fer l'esforç. Reciclar només té avantatges. Econòmics, estètics i de salut del planeta i les persones. Ens en deixem una: tanquil·litat de consciència, la seguretat que cal fer les coses bé i un cop t'hi has acostumat ja no pots tirar enrere i el difícil seria no reciclar. Veuràs prova-ho si encara no t'hi has posat, i t'adonaràs que tenim raó.

"La natura no és una font inexhaustible de recursos, preservar-la és cosa de tothom"

MOTS ENCREUATS

Miquel A. Navarro

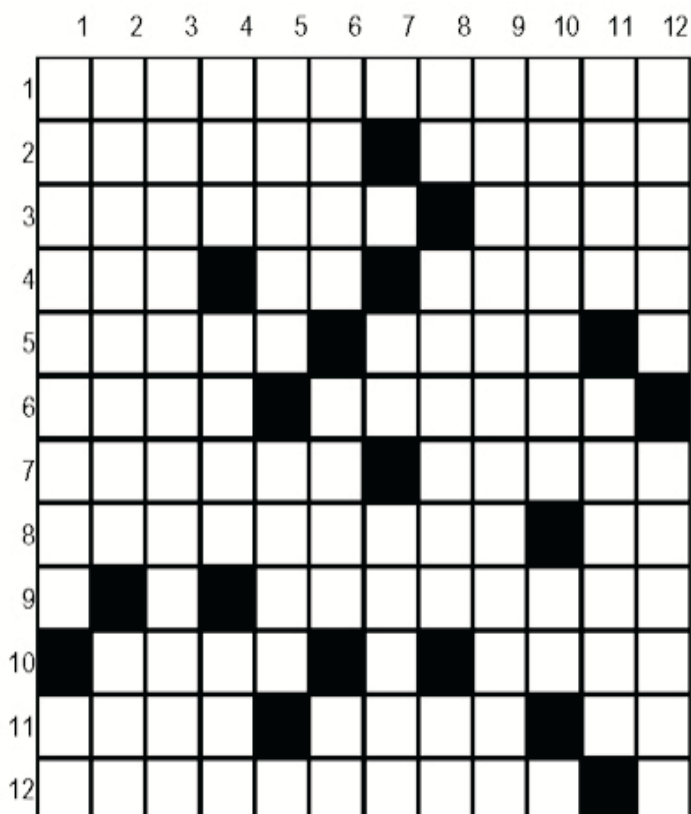
Solució pàgina 35

HORIZONTALS

1. Qualitat de receptiu. **2.** Procedir, provenir. Nom de dona. **3.** Gelater. En plural, expulsió de l'aire per la boca. **4.** En grec, orina. Pronom. Donava, deixava. **5.** Al revés, nom de mes. Prefix grec "lleí". Consonant. **6.** Atol·ló. Que no és enèrgica, fluixa. **7.** Pausa dintre d'un vers. Uso freqüentment. **8.** Partidaris de Isabel. Rotatiu Barceloní. **9.** La rodona. Mil. Donar almoïna. **10.** Capital d'una Corea. Vocal prima. Amb dues rodes i sense motor. **11.** Ciutat i ex capital d'una Alemanya. Derivat del età. Final d'infinitiu. **12.** Feres un establiment. La primera.

VERTICALS

1. Regular, fer complir una regla. Nom de consonant. **2.** Persones retirades que conserven el grau. Auxili. **3.** De forma calorosa. **4.** Nom de consonant Al revés, arrel de certes plantes. Sola, única. **5.** Ciutat on ve néixer un sant Antoni. No imaginari. Consonant. **6.** Ni una ni dues. Rail, raig. Article masculí. **7.** Vocal prima. Consonant. Pronom que ve de "en". Faci imitació. **8.** Blanc negre o rosat. Com sí fes una comuna. Prefix negatiu. **9.** Que no es pot perdonar o defugir. **10.** Emperador romà. Con junció. Consonant. **11.** Que va contra. Roba, fa un robatori. **12.** Posar tes, tibar. No tancarà.

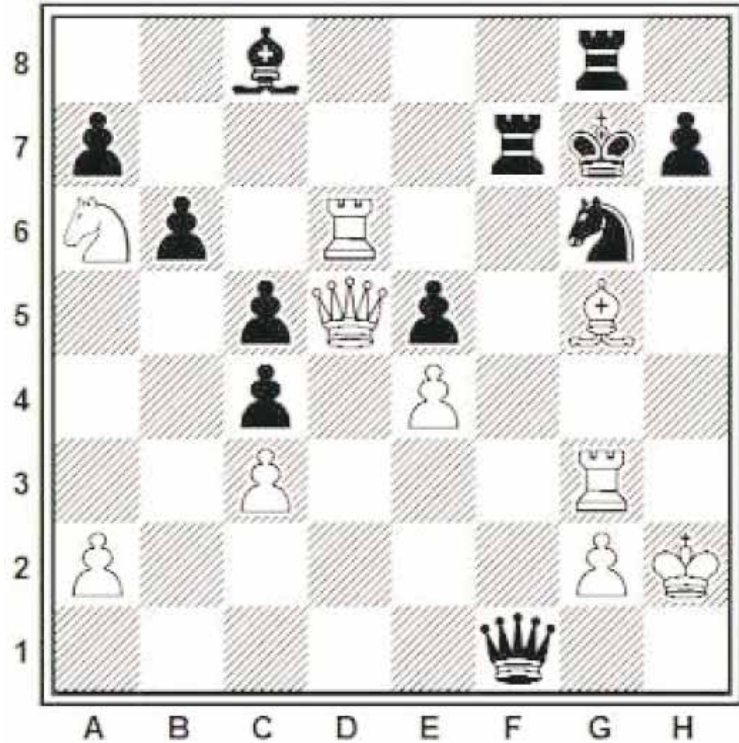
ENTRETENIMENTS

PROBLEMA D'ESCACS

Solucions a la pàgina 35

Albert Batiste

Les blanques aprofitant el seu avantatge posicional, aconseguen guanyar la partida. Juguen blanques i guanyen en 4 jugades.

SOPA DE LLETRES

M. A Navarro i Lluís Gil

SUDOKU

Busqueu els noms de 10 esports

T	E	L	E	G	O	L	F	I	C
I	G	H	T	A	X	T	O	R	I
S	T	I	R	F	A	D	T	O	L
V	A	O	V	L	U	E	I	X	A
I	N	H	O	J	S	C	H	A	K
C	I	E	B	I	A	T	L	O	Y
A	T	L	E	T	I	S	M	E	R
D	A	O	A	S	M	E	R	S	U
I	P	N	H	A	L	E	V	O	D
W	U	L	E	J	U	D	A	F	I

			6		8			
2	1							
	3		5			1		
						5		4
		7	3		6			1
		8	7					6
6	2			3				
9				7	1		8	
							3	

DISCURS DEL CARNESTOLTES

ANY 2014

Jordi Manet

Ciudadanes i ciutadans
mitjans, petits i grans,
elegants o malgirbats,
amb parella o divorciats,
solters o aparellats,
autònoms o assalariats,
amb sou fixe o bé aturats,
molt peluts o depilats,
treballadors o amb galvana,
balleu rock o bé sardana,
garrotín o sevillana,
per tots i totes he tornat
sobirà del disbarat,
de l'alegria i de la rauxa,
de la festa i la disbauxa,
dono tombs i dono voltes,
em diuen Carnestoltes.
Sóc el rei del gran imperi
dels que perden el senderi,
dels eixelebrats i dels llunàtics,
dels més ximplers i simpàtics,
molt més eixerit que un que us mana
i que mata elefants a Botsuana
i que quan s'aguantava dret
esquiava a Beret
i tenia molta amigueta
que li repassava la bragueta
i una fortuna imponent
amb xeics del Pròxim Orient
i una filla que es va separar
del Jaime de Marichalar
i una altra de molt preparada
que ara està imputada:
frau, falsedat, malversació,
blaqueig i prevaricació,
i un gendre molt esportista
que volia ser capitalista
i ara és un home molt famós
protagonista del cas Noos,
a la premsa surt sovint
és el gran Urdangarín,
a qui la majoria de l'estat
voldria veure engabiada.
I l'hereu de la corona d'Espanya
tibat com una canya
sempre al mig, sempre és notícia
es va casar amb la Letizia.
Hi ha molt a dir i a escriure
dels polítics que volen viure,
sense aixecar ni gra ni palla,
a costelles del qui treballa,
van a favor dels que més tenen
i al poble enganyen i menystenen.
La cosa té molt i molt pebre
cobren amb diner negre,
tots són honrats, tots són de missa
i tenen molts comptes a Suïssa
i al més lladre i més mentider

li donen la clau i el fan tresorer
i miren a l'altre costat, com si res
i el Rajoy encara es fa l'ofès
i el Wert diu, caram,
Espanya existia abans d'Adam,
Franco va ser un benefactor
que espanyolitzava a discreció.
Res de consulta: és immoral
votar es inconstitucional.
Negociants, polítics, financers,
només pensen a fer diners
i als jubilats sense compassió
els retallen la pensió,
a les clíniques i hospitals
menys metges i més malalts
i les escoles han de fer els cursos
ben migrats de recursos.
Preferents, deute subordinat,
a mig país han arruïnats,
als hipotecats que no poden pagar
els desallotgen sense xistar,
voltors, hienes, carronyers
tenen més cor que els banquers.
Dels drets en fan retalls
i del futur bruts cassigalls,
xoriços i especuladors
cada cop més rics i senyors
i la resta ben pobres, quina gràcia
d'això en diuen democràcia,
els més joves món enllà
per guanyar-se la vida han de marxar,
quina misèria, quin espant
és una xusma repugnant,
per la seva cobdícia
el món és ple d'injustícia,
ja no es pot tenir més morro,
l'honradesa es passen pel forro.
I encara rai que amb molt sentiment
ha fet un llibre la Belén
ple de enginy i d'estil
ja n'ha venut més de cent mil,
és un miracle, una gran meta,
una escriptora analfabeta
i un músic molt sobresortint
número 1, el Paquirrin.
I amb aquesta col·lecció tan bestial
qui necessita un Carnaval
si no és per donar-li a la garrafa
i dir ben fort: no és una crisi, és una estafa.
Aquí no hi ha cap protocol
només és feliç aquell qui vol,
Llibertat, no hi ha cerimònia,
canteu, balleu i féu cridòria,
no hi ha més temps que el que vivim
ni més riquesa que allò que gaudim,
sigueu ben ximplers que tot s'hi val
aquests dies de Carnaval.

TELÈFONS I HORARIS D'INTERÈS

Ajuntament973 16 71 62
 Assistent social: dimecres alterns.....973 16 73 15
 Correus: dilluns a divendres, 8-10 h, dissabte 8-9h
 Farmàcia.....973 16 72 04
 Veterinari de la Protectora Local:
 Jaume Armengol.....626869516

V3 Hospital Veterinari:.....639367888
 Metge.....973167291
 Metge urgències: Dies feiners: 15 h – 8 h i els festius
 tot el dia973 14 20 29 / 973 14 20 33
 Museu:973 16 71 62
 (Ajuntament, hores convingudes)

SOLUCIONS ALS ENTRETENIMENTS

M O T S E N C R E U A T S

HORITZONTALS

1. RECEPTIVAT. 2. EMANAR. IRENE. 3. GELADER.
 ROTS. 4. URO. US. CEDIA. 5. ABRIL. NOMO. R.
 6. ATOL. REMISA. 7. CESURA. USITO. 8. ISABELINS.
 RB. 9. O. M. ALMOINAR. 10. SEUL. I. BICI. 11. BONN.
 ETIL. AR. 12. ESTABLIRES. A.

VERTICALS

1.REGULACIÓ. BE. 2. EMÈRITS. SOS.
 3. CALOROSAMENT. 4. ENA. BULB. UNA. 5. PÀDUA.
 REAL. B. 6. TRES. RALL. EL. 7. I. R. EN. IMITI. 8. VI.
 COMUNO. IR. 9. IRREMISSIBLE. 10. TEODOSI. NI. S.
 11. ANTI. ATRACA. 12. TESAR. OBRIRÀ.

S U D O K U

5	7	9	6	1	8	2	4	3
2	1	6	4	9	3	7	5	8
8	3	4	5	2	7	1	6	9
3	6	2	1	8	9	5	7	4
4	9	7	3	5	6	8	2	1
1	5	8	7	4	2	3	9	6
6	2	5	8	3	4	9	1	7
9	4	3	2	7	1	6	8	5
7	8	1	9	6	5	4	3	2

E S C A C S

1.Dxe5+,Cxe5
 2.Af6+,Rh6
 3.Ag7+,Rh5
 4.Th6++

SOPA DE LLETRES

Patinatge, boxa, rem, atletisme, natació, tir, judo,
 biatló, vela i golf

E N I G M A

Sabeu on està aquesta escultura?

Solució a l'enigma del mes passat: Al costat esquerre de la part externa de la capçalera de l'església.

SOPAR DE CAP D'ANY DE LA LLAR DE JIBILATS

DISCO BABY

CABALGADA DELS REIS MAGS D'ORIENT

ARRIBADA DEL GRAN CAMERLANG

IMATGES D'ACTUALITAT

BENEDICCIÓ DE SANT ANTONI

SOPAR DE SANTA ÀGATA

PARTICIPACIÓ DE LA CORAL A LA MISSA DE LA2

SIGNA UN VOT PER LA INDEPENDÈNCIA